

Toamna blândă

Eugenia Calancea

Azi soarele vine-n suflet și pe pământ
printre frunzele călătoare
ce zboară prin vântul din grădină,
printre flori de trandafir
ce poartă încă parfumul
și culorile visurilor noastre.
Toamna asta ne sfâșie inimile
cu căldura ei blândă,
dar și cu tristețea ei
venită din foșnetul vântului,
ce-mi dă uneori fiori reci,
iar ca un laser,
razele soarelui persistă
și mă săgeată-n ochi cu raze de lumini,
iar cerul are culoarea albastrului infinit.
Toamna asta-i blândă,
cu mângâieri sufletești,
mărgăritare-n roadele sale
și cu culori pastelate-n asfințit,
ce ne-mbată cu parfumul strugurilor
în serile târzii purtați de aripi de dor.
Felinarele străzii împrăstie lumini ruginii
de la frunzele roșietice,
iar noaptea vine
înfășurată-n voaluri sclipitoare
și încearcă s-adoarmă natura,
dar vântul începe a boci printre crengi
frământându-se și încercând să aducă
o lume mai bună șoptindu-ne vise.